

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 580 din data de 11.10.2017

Dosar nr. 561/2016

Petiția nr. 5093/30.08.2016

Petent: ...

Reclamat: S.C ...SRL

Obiect: refuzul petentei la un serviciu de zbor către ruta Milano-București.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

S.C ...SRL, loc.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta susține că i s-a refuzat îmbarcarea în avionul companiei reclamate pentru ruta Milano-București, pe motiv că nu este cetățean român și nu prezintă un bilet de avion pentru ruta București-Chișinău ca destinație finală.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.5093.13.10.2016, a fost citată doamna ... pentru data de 24.10.2016. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.6105.13.10.2016, a fost citat S.C ...SRL pentru data de 24.10..2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petenta susține că a achiziționat un bilet de avion de la compania reclamată, pentru ruta Milano-București și i s-a refuzat îmbarcarea. A efectuat în avans check-inul și s-a prezentat la ghișeu în data de 08 iulie 2016, împreună cu minora ... Operatoarea companiei de zbor reclamată, fără a verifica pașaportul și biletul de

avion le-a oprit accesul în avion. Motivul a fost acela că sunt cetățeni din Republica Moldova, și nu au prezentat un bilet de avion de la București la Chișinău. Petenta susține că, a arătat biletul de călătorie cu autobuzul București-Chișinău, pentru a demonstra că nu rămân pe teritoriul României. I s-a comunicat de către operatorul de la îmbarcare pasageri, că regulamentul Blue Air, specifică următorul lucru: pot călătorii pasagerii cu avionul companiei, doar dacă destinația finală este țara lor unde își au cetățenia și este destinația finală. Pentru a putea ajunge în România, petenta și minora au apelat la o altă companie de zbor, cu care au ajuns la București, de unde s-au îmbarcat într-un alt autobuz pentru a ajunge la destinație (Chișinău). Ca atare, petenta a pierdut biletele de avion inițiale cumpărate de la compania reclamată, cât și biletele de autobuz pe care le-a cumpărat cu mult timp înainte. Petenta a avut problemele menționate în obiectul petiției, doar când a apelat la compania reclamată, când a apelat la companiile concurente Wizz Air și Ryanair nu a avut probleme de zbor. Petenta, solicită Consiliului să fie compensată de către partea reclamată pentru prejudiciul material cauzat, în cuantum de 410 euro cât și de prejudiciul moral.

Susținerile părții reclamate

7. Partea reclamată declară că, în data de 8 iulie 2016, la aeroportul Bergamo din orașul Milano, s-a prezentat petenta la efectuarea check-in-ului în vederea îmbarcării însoțită de minora .. Aceasta a prezentat bilete de călătorie Milano-București și un pașaport din Republica Moldova, fără a avea viză și fără să prezinte un bilet de călătorie cu avionul pe ruta București-Chișinău. În urma verificării documentelor prezentate i s-a impus în vedere petentei, obligativitatea prezentării biletului de călătorie pentru ruta București-Chișinău, în caz contrar, compania de zbor fiind pusă în imposibilitatea de a o îmbarca la bordul aeronavei.

8. Petenta a prezentat o copie a unui bilet de autobuz către Chișinău, fără a prezenta viza de tranzitare a României, iar biletul de autobuz nu conferă acest drept.

9. Partea reclamată arată că, în conformitate cu art. 6, alin. 1 din OUG nr.194/2002, privind regimul străinilor în România, la litera b), se stipulează: “posedă viză sau permis de ședere în condițiile prezentei ordonanțe, sau după caz, posedă orice autorizație care conferă titularului drept de tranzit ori de ședere pe teritoriul României în baza actelor normative ale Uniunii Europene, obligatorii și aplicabile pentru România, dacă prin înțelegeri internaționale nu s-a stabilit altfel”. Reclamata nu a avut suficiente fonduri financiare pentru ași achiziționa un bilet de avion dus București-Chișinău, prin urmare, nu a îndeplinit criteriile legale de intrare în România și pentru tranzitare. Partea reclamată declară că, toate companiile aeriene trebuie să alice respectivul Regulament, iar dacă nu o fac, își asumă un risc față de sancțiunile aplicabile pentru speța de față. La art. 7, Obligațiile transportatorilor din Ordonanța de Urgență nr.194 din 12 decembrie 2002, specifică: “Este interzisă aducerea în România de către companiile de transport a străinilor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6 alin. a) și b) “...posedă viza română acordată în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sau, după caz, posedă permis de ședere valabil, dacă prin înțelegeri internaționale nu s-a stabilit altfel”

V. Motivele de fapt și de drept

10. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petentei i s-a refuzat îmbarcarea în avionul companiei reclamate pentru ruta Milano-București, pe motiv că nu este cetățean român și nu prezintă un bilet de avion pentru ruta cu destinație finală București-Chișinău.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

11. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

12. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminare, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România, sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G nr. 137/2000, modificată, precum și Protocolul nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art., alin. 1, "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege...".

Analizând speța de față, în acord cu elementele faptelor de discriminare, precum sunt prevăzute de actul normativ O.G nr. 137/2000, modificat, Colegiul director trebuie să analizeze următorul aspect: "dacă a existat un tratament diferențiat care a avut loc prin aplicarea normei ce privește înălțimea minimă pentru candidații de gen

masculin în speța de față, iar în acest fel, i se îngrădește petentei tranzitarea României, deoarece nu deține viză de intrare și nu are bilet de transport cu avionul până la destinația de domiciliu Rep. Moldova”.

Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, admite din oficiu excepția de necompetență a CNCD, cu privire la solicitarea petentei de a obliga partea reclamată în vederea despăgubirii petentei, pentru prejudiciul material cauzat, în cuantum de 410 euro cât și de prejudiciul moral.

13. În raport cu aceste aspecte evidențiate, Colegiul director observă în prezenta speță că, petentei i s-a interzis accesul pentru a se putea îmbarca în aeronava companiei reclamate, pentru a efectua zborul din Milano către București. Motivul refuzării petentei arătat de partea reclamată este unul ce ține de legalitatea zborului cetățenilor ce nu sunt de cetățenie română și care, tranzitează spațiul teritorial român. Petenta, nu a prezentat un bilet de zbor cu destinație finală a țării sale de origine (Republica Moldova). Petenta fiind cetățean al Republicii Moldova trebuia potrivit normei juridice aplicabile în domeniu, în speță OUG nr.194/2002, privind regimul străinilor în România, să prezinte viză de tranzit ori de ședere pe teritoriul României și mai mult, să facă dovada deținerii unui bilet de transport aerian până la destinația finală, în care dorea să ajungă aceasta (Chișinău). Biletul de transport terestru care a fost prezentat de petentă, în speță de autocar, nefiind unul acceptat conform cu Normele Europene aplicabile, în situația unui cetățean care nu este membru UE și care tranzitează o țară membră.

Ca atare, OUG nr.194/2002, prin art.6, alin.1, privind regimul străinilor în România, la litera b), stipulează că, poate tranzita un stat membru UE, cetățeanul al cărei țară nu este membru UE, dacă: “posedă viză sau permis de ședere în condițiile prezentei ordonanțe, sau după caz, posedă orice autorizație care conferă titularului drept de tranzit ori de ședere pe teritoriul României în baza actelor normative ale Uniunii Europene, obligatorii și aplicabile pentru România, dacă prin înțelegeri internaționale nu s-a stabilit altfel”. Extrapolând situației de analiză și aplicabilitate a normei juridice cu privire la tranzitarea spațiului teritorial Român, unde CNCD nu este competent să se pronunțe, fapta de refuz al petentei de a se îmbarca în aeronava părții reclamate, s-a petrecut pe teritoriul altui stat decât România. În acest caz, legalitatea aplicabilității O.G nr. 137/2000, modificată, are o arie restrânsă din punct de vedere teritorial. Legalitatea și legitimitatea restrângerii aplicabilității izvorăște din necesitatea normei juridice de funcționare și aplicare a legii pe teritoriul statului în care s-a săvârșit fapta. Mai mult, potrivit Ordinului nr.144 din 11 aprilie 2008, emis de Președintele CNCD, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la Titlul III, cap. I art. 4, se prevede că: “O.G nr.137/2000, modificată, oferă protecție tuturor persoanelor, grupurilor și comunităților care se află pe teritoriul României împotriva oricăror forme de discriminare bazate pe orice criteriu”. În consecință, CNCD invocă excepția de necompetență din punct de vedere al teritorialității aplicării normei juridice, în speță a O.G nr.137/2000, modificată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite din oficiu excepția de necompetență teritorială a CNCD, cu privire la locul unde a fost săvârșită fapta reclamată de către petent. În speța de față, fapta de discriminare invocată de petentă a fost săvârșită în Italia. Prin Ordinului nr.144 din 11 aprilie 2008, emis de Președintele CNCD, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la Titlul III, cap. I art. 4, se prevede: "O.G nr.137/2000, modificată, oferă protecție tuturor persoanelor, grupurilor și comunităților care se află pe teritoriul României împotriva oricăror forme de discriminare bazate pe orice criteriu".

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) S.C ...SRL,.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

-

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

DINCĂ ILIE– Membru

THEODORA BERTZI– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O